

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 341/2021
07.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нада Путник, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Никола Јанић, адвокат из ..., ради исељења и предаје у посед, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалбама странака, између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 07.10.2021. године донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Решењем Гж бр. 8451/19 од 29.10.2020. године Апелациони суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама тужиље и тужене изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 15522/17 од 22.05.2019. године и предмет уступио Вишем суду у Београду, као стварно надлежном суду. У образложењу цитираног решења је наведено да се ради о спору мале вредности, с обзиром да је у тужби назначена вредност предмета спора износом од 10.000,00 динара, а одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да је виши суд у другом степену надлежан за одлучивање о жалбама на одлуку основног суда, поред осталог и у споровима мале вредности.

Виши суд у Београду није прихватио надлежност у овој правној ствари и уз пропратни акт Гж 20283/20 од 19.05.2021. године предметне списе је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности уз образложење да је конкретан спор искључен из категорије спорова мале вредности према члану 468. ЗПП, с обзиром да се ради о спору којим се тражи чинидба, тј. исељење тужене из непокретности са свим лицима и стварима и предаја непокретности у државину тужиљи.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 15522/17 од 22.05.2019. године, стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према стању у списима, потупајући по тужби тужиоца, првостепени суд је ставом првим изреке, усвојио тужбени захтев и обавезао је тужену ВВ да се са свим лицима и стварима исели из стана бр. ..., површине 73,66 м², на трећем спрату стамбене зграде у ул. ... бр. ..., у ..., саграђене на кат. парцели бр. ..., уписаној у лист непокретности ... КО ... и да стан испражњен од свих лица и ствари преда у посед тужиљи. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужени ББ да се са свим стварима и лицима исели из стана бр. ..., површине 73,66 м², на трећем спрату стамбене зграде у ул. ... бр. ..., у ..., саграђене на кат. парцели бр. ..., уписаној у лист непокретности ... КО ... и да стан испражњен од свих лица и ствари преда у посед тужиљи. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена ВВ да накнади тужиљи трошкове поступка у износу од 60.800,00 динара, а ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженом ББ накнади трошкове поступка у износу од 57.000,00 динара.

Против првостепене пресуде, тужиља је изјавила жалбу, побијајући првостепену пресуду у ставу другом и четвртном изреке, а тужена ВВ је изјавила жалбу побијајући првостепену пресуду у ставу првом и трећем изреке.

Апелациони суд у Београду, се након што су му предметни списи достављени ради одлучивања о жалби, огласио стварно ненадлежним за поступање, сматрајући да се ради о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП.

У конкретном случају, не ради се о спору о непокретностима у смислу члана 469. ЗПП-а, како се то наводи у решењу Вишег суда у Београду, већ се расправља о захтеву који је кондемнаторне природе - тражи се чинидба, тј. иселење туженог из непокретности са свим лицима и стварима и предаја непокретности у државину тужиоцу. У таквим ситуацијама, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Како је тужилац вредност предмета спора означио износом од 10.000,00 динара, то је пресудом која је донета у конкретном случају, одлучено у спору мале вредности, па је за одлучивање о жалби на исту надлежан виши суд, имајући у виду одредбе чланова 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08...88/18).

На основу изнетих разлога, у смислу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић